

SCENARIUSZ 3 z 10

PODRÓŻ PO ŚWIECIE WARTOŚCI

KENIA

Wyrażanie siebie

KARTA SCENARIUSZA

CEL GŁÓWNY

Zwrócenie uwagi uczniów na to, czym jest autoekspresja – wyrażanie siebie przejawiające się w podejmowaniu działań sprawiających radość.

CELE SZCZEGÓŁOWE

Uczeń:

- opowiada o swoich zainteresowaniach i ich roli w jego życiu;
- dostrzega, że uczenie się czegoś nowego daje radość;
- rozumie, że można podejmować różne aktywności dla przyjemności;
- rozumie, że można robić różne rzeczy, nie rywalizując z innymi (nie musi być najlepszy, ani nawet lepszy od innych w tym, co robi);
- wie, że może wyrażać siebie w taki sposób, jaki jest dla niego satysfakcjonujący (nie musi być w tym doskonały).

REALIZOWANE PUNKTY PODSTAWY PROGRAMOWEJ

I. 1.1), 1.2), 1.3), 1.5); 2.2), 2.3), 2.7)

III. 1.4), 1.9), 1.10)

IV. 3.3)

V. 2.1), 2.3)

VI. 1.1)

VIII. 3.1)

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

- [list od Samuela z Kenii](#) (do wydrukowania 1 egz.);
- [fragment serialu dokumentalnego „Efekt Domina” – „Głosy z Kibery”](#)
- [materiał dodatkowy do ćwiczenia „Wyrażamy siebie w codziennych czynnościach”](#) (do wydrukowania w 1 egz. i pocięcia na pojedyncze hasła);
- [karta pracy „Wyrażanie siebie”](#) (do wydrukowania dla każdego ucznia);
- duża mapa świata lub globus;
- koperta;
- komputer, ekran i głośniki do prezentacji filmu;
- materiały plastyczne do wykonania rysunków na karcie pracy;
- karteczki samoprzylepne.

PRZYGOTOWANIE DO ZAJĘĆ

Przed zajęciami wydrukuj list od Samuela i włóż go do koperty zaadresowanej do uczniów.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

WYRUSZAMY W PODRÓŻ – ROZPOCZĘCIE ZAJĘĆ

Powitaj uczniów, zaproś ich do przygotowania teczek-walizek i wyruszenia w drogę. Niech swobodnie poruszają się po sali w dowolnym tempie.

Następnie poproś, by usiedli i zapytaj:

- Czy pamiętacie, jaki jest cel naszej podróży?
- O czym pisała w liście Maame z Ghany?
- Co było dla niej najważniejsze?

Wyjaśnij:

- Dzisiaj wybieramy się w podróż do kolejnego państwa w Afryce – do Kenii. Zaprosił nas tam Samuel. Już dotarliśmy na miejsce!

Wskaż na mapie świata Kenię i jej stolicę – Nairobi. Poproś uczniów, by odszukali to państwo na mapach, które mają w teczkach-walizkach, i je oznaczyli.

- Samuel, który zaprosił nas do Kenii, przesłał nam list i dołączony do niego film o jego koledze i ulubionym nauczycielu. Wszyscy trzej mieszkają w dzielnicy Nairobi, w której połowa mieszkańców to dzieci. Posłuchajcie, co do was napisał.

MOJE ZAINTERESOWANIA WYRAŻAJĄ MNIE – ZAPOZNANIE SIĘ Z TREŚCIĄ LISTU Z KENII

Wyjmij list od Samuela z koperty i odczytaj.

Cześć!

”

Jestem Samuel. Mam 8 lat i mieszkam w Kiberze – to taka dzielnica Nairobi, miasta, które jest stolicą Kenii. Bardzo się ucieszyłem, kiedy dowiedziałem się, że wyruszyliście w podróż w poszukiwaniu tego, co w życiu jest ważne. Dlaczego się ucieszyłem? Ponieważ ja też tego szukałem! Kiedy żyje się bardzo biednie i wielu rzeczy brakuje, nie jest łatwo. Ale przyglądałem się osobom, które wyglądają na szczęśliwe i wytrwale dążą do tego, by zmienić swoje życie na lepsze. I wiecie, co odkryłem? Chyba wiem, co łączy tych wszystkich ludzi! Oprócz wykonywania swoich obowiązków, robią to, co sprawiało im radość. Rozwijają swoje zainteresowania, nawet wtedy, kiedy ich pasje wydają się dziwne. Tutaj w miejscu, w którym często brakuje wody do mycia, można tańczyć w balecie lub grać w teatrze.

Pewnie jak pomyślicie o balecie, od razu macie przed oczami bardzo szczupłe baletnice, tańczące w tiulowych spódniczkach. Tak oczywiście wygląda balet profesjonalistów. Ale nie trzeba być zawodowym tancerzem, żeby ćwiczyć balet i kochać to zajęcie.

Chcę Wam pokazać moich znajomych, z którymi tańczymy w zespole baletowym, oraz naszego wspaniałego nauczyciela Michaela. Na filmie niestety mnie nie ma, ponieważ kiedy było robione nagranie, nie było mnie w szkole. Opowie

”

Wam o tym wszystkim mój kolega Byron. Sami zobaczcie!

Odtwórz przygotowany fragment filmu.

Następnie przeczytaj drugą część listu.

Wszyscy w zespole kochamy tańczyć. Taniec pozwala nam zapomnieć o wszystkich problemach i trudnościach, które mamy. Po lekcji baletu czuję, że skoro tak wytrwale ćwiczę robienie szpagatu, to przecież mogę z taką samą konsekwencją uczyć się matematyki.

Dlatego właśnie mówię Wam: najważniejsze jest mieć zainteresowania i rozwijać je. To dodaje skrzydeł, kiedy możemy na różne sposoby pokazać, co mamy w sobie i co kochamy. Kiedy robimy to, co kochamy, mamy więcej energii do innych działań!

Pozdrawiam Was serdecznie
Samuel

LIST Z KENII – ROZMOWA

Zaproś uczniów do rozmowy. Możesz zapytać:

- Czym chciał podzielić się z wami Samuel?
- Opowiedzcie o tym, co zobaczyliście na filmie?
- Jakie uczucia mogą przeżywać bohaterowie filmu?
- Co może sprawiać, że tak się czują?
- Czy żeby robić coś, co sprawia przyjemność, trzeba być w tym mistrzem?
- Czy czasem robicie coś, co sprawia wam wielką przyjemność i nie jest dla was ważne, czy jesteście w tym najlepsi? Dlaczego tak jest?
- Czy czasem chcielibyście podzielić się tym, co sprawia wam przyjemność, z innymi? Dlaczego?

Staraj się tak poprowadzić rozmowę, aby uczniowie sformułowali następujące wnioski:

- Robienie tego, co lubimy, sprawia nam radość.
- Przyjemnie jest uczyć się nowych rzeczy, nie zawsze musi nam wszystko wychodzić najlepiej.
- Nie musimy być najlepsi w tym, co robimy, żeby to robić i żeby to lubić.
- Mamy prawo wyrażać się poprzez różne działania, które sprawiają nam radość.

JAKIE MAMY ZAINTERESOWANIA? – METODA POMYŚL–POWIEDZ–PODZIEL SIĘ

Poproś, by uczniowie podzielili się na 4-osobowe grupy. Daj każdemu uczniowi kilka karteczek samoprzylepnych.

Powiedz:

- Zastanówcie się, czym się interesujecie. Jakie macie hobby? A może macie kilka różnych pasji i zainteresowań?

Przedstaw plan działania:

- najpierw przez minutę każdy sam zastanowi się nad odpowiedzią i zanotuje lub narysuje ją na karteczce (po jednej pasji na karteczce);
- następnie porozmawiacie z koleżankami i kolegami w grupie, sprawdzicie, czy macie wspólne zainteresowania;
- na koniec grupy porównają swoje zainteresowania i poszukują odpowiedzi na pytania:

Dlaczego robienie tego, co się lubi, jest przyjemne?

Co robicie, jak coś wam nie wychodzi, coś się nie udaje tak, jak byście tego chcieli?

Jeśli uczniowie mają trudności z podaniem odpowiedzi, możesz naprowadzić ich, dzieląc się swoim doświadczeniem: np. kiedy maluję obraz, bardzo lubię tworzyć szkic, a potem wyzwaniem dla mnie jest wypełnienie go kolorem w taki sposób, żeby mi się podobał; odczuwam satysfakcję, kiedy udaje mi się to zrobić tak, by obraz odpowiadał moim wyobrażeniom.

WYRAŻANIE SIEBIE W ZWYKŁYCH CZYNNOŚCIACH – KALAMBURY

Zaproś uczniów do zabawy w kalambury, podczas której będą pokazywać różne czynności, mogące być źródłem radości dla wykonujących je osób.

Chętni losują **karteczki** z nazwą czynności. Jeśli uczeń jeszcze nie umie czytać, odczytaj mu po cichu hasło. Uczniowie mogą: nucić, wykonywać różne gesty, odgrywać scenki. Ważne jest, aby zaprezentowali wylosowaną czynność w sposób sugerujący, że naprawdę lubią to robić.

Podsumowując ćwiczenie, zapytaj uczniów, czy myśleli kiedyś o tym, że na przykład sprzątanie domu jest czymś przyjemnym, może być sposobem na wyrażanie siebie. Są ludzie, którzy lubią porządek i dobrze się czują sprzątając, mogą zaprezentować ulubione, ważne dla siebie przedmioty czy nawet ich kolekcje, ustawiać je w określony sposób na półkach. Może któryś z uczniów również zaliczają się do tego grona. Powiedz, że czasami niepozorne codzienne zajęcia są czynnościami, dzięki którym wyrażamy siebie.

NA CZYM POLEGA WYRAŻANIE SIEBIE? – TWORZENIE DEFINICJI

Poproś uczniów, aby wykorzystując to, co ustalili w trakcie zajęć, własnymi słowami opowiedzieli, na czym polega wyrażanie siebie. Po ustaleniu definicji, zapisz ją na osobnej kartce i przyczep obok karteczek z definicjami wolności i wartości.

CO ZABIERAMY Z DZISIEJSZEJ PODRÓŻY? – PRACA PLASTYCZNA I PODSUMOWANIE ZAJĘĆ

Podsumuj zajęcia, powiedz, że zainteresowania nie muszą być wyjątkowe i niezwykle. Ważne jest, aby robić to, co sprawia, że czujemy się dobrze ze sobą, co jest dla nas ważne, co pozwala nam wyrazić siebie. Zwróć uwagę uczniów na to, iż dzięki temu, że robimy to, co lubimy, łatwiej nam pokonywać trudności, mamy więcej energii do wykonywania czynności, które są dla nas trudniejsze, mniej lubimy się nimi zajmować.

Zapytaj uczniów:

- Co zabierają z podróży do Kenii?
- O jakiej wartości napisał Samuel w liście?

Rozdaj uczniom **karty pracy** i zwróć uwagę, by:

- najpierw uzupełnili, rysując lub zapisując, odpowiedzi na pytania;
- następnie wycięli serce, złożyli je i przykleili jedną częścią w środku teczki-walizki;
- wycięli definicję i przykleili ją obok serca.

Zachęć uczniów do porozmawiania w parach o tym, co przedstawili na swoich kartach pracy.

PO ZAJĘCIACH – INFORMACJA DLA RODZICÓW I OPIEKUNÓW

Po zakończeniu zajęć przekaz rodzicom lub opiekunom dzieci przygotowaną specjalnie dla nich informację, która umożliwi im kontynuację pracy, którą dzisiaj wykonałaś/wykonałeś z grupą. Znajdziesz ją **tutaj**.